

لمحاضرة لملق حظ

Carm Al-Sutra, HK

finde sig i, at hun bliver udkonkurreret af, citat: "Skamløse, vestlige skøger med deres lyse, fritblafrende hår og skamløst eksponerede ankler og underarme." Forventer Kaliffen, - Måtte han gødkende vores forhandlingsforslag (for *Ellers!*), - måske, at vi skal

til at affarve vores hår samt bruge lange måneder på ophold i Norden for at opnå den rette hvide hudfarve? Skal vi til at lære at konversere Kaliffen, måtte han intressere sig for andet end Premiere League, i emner der ligger fjernt fra vores uddannelse, såsom fodbold, motorsport og golf? Hvis det er meningen, så må vi forlange en genforhandling af vores overenskomst, så den kan gøres tidssvarende.

Adspurgt om præcis, hvad HK havde tænkt sig, konflikten skulle indebære, svarede Carm Al-Sutra, at hun ikke ville afsløre alle detaljerne, men at Haremmet i paladset ville starte en Arbejd-efter-reglerne-konflikt, der ville indebære, at haremskvinderne ikke ville påtage sig andre opgaver end historiefortælling og musisk underholdning. Yderligere

understregede Carm Al-Sutra, at HK var parate til at gennemføre deres forehavende, om de så skulle strejke i citat: "Tusind og én nat" (to trekvart år).

I en relateret begivenhed meddelte Eunukkernes Fagforbund (EF), at de var parate til at sympatistrejke med Haremskvinderne, hvis det kom til en åben konflikt.

Kaliffens talsmand, Jafar Al Kroll, nægtede at kommentere sagen yderligere, men var enig i, at det var en sag, som Kaliffen tog, citat: "Alvorligt, endda meget alvorligt." Herefter undskyldte Al Kroll sig med, at han skulle hjem til sin kone, "for det var jo torsdag".

فوتربني قماما - فوتربني قماما

Er du interesseret i foreningsarbejde i spilmiljøet? Mangler du en indføring i det danske spilmiljø? Eller synes du, at tanker og analyser af rollespil er spændende?

Så er "Foreningsmappen - håndbogen for spilforeninger" noget for dig. Mappen gennemgår alt, hvad der er relevant omkring foreningsarbejde for rollespilforeninger, live-foreninger og lignende, hvad enten det er samarbejde i bestyrelsen, kassererens opgaver omkring regnskab og bogføring, hvordan man effektivt søger støtte eller meget mere.

Men mappen drejer sig om mere end foreningsarbejde: Den beskriver også de grupper og institutioner i miljøet, som vi karakteriserer som "samlende" og kontaktskabende - dvs. steder, som gør det muligt

at komme i kontakt med andre i miljøet og få input og nye idéer i ens arbejde.

Endelig indeholder mappen et større afsnit omkring rollespil, da foreningsarbejde og miljøet jo kredser om dette. Indlæggene i afsnittet handler om så forskellige ting som miljøets historie, rollespil og bevidsthed, rollespil som leg, og andre indlæg, som forhåbentlig sætter nogle tanker i gang hos dig om, hvordan man også kan beskæftige sig med rollespil.

Kl. 18.00 i caféen holder vi en lille reception, hvor vi præsenterer mappen over et glas vin, en kop kaffe og lidt kage. Du er meget velkommen til at kigge forbi og se eller høre mere om mappen. På gensyn!

Med venlig hilsen Peter El'bengetsen og Jakob Al'bavnshøj

فوتربني قماما فوتربني قماما

Forsøg udført i en lang årrække i kaliffens, må hans kaffe altid være stærk og uden bitre aromaer, stalde har endeligt båret frugt.

"Jeg må sige, at der er faldet en appelsin ned i min turban" udtaler vizier Mustafa, som har stået for projektet. Det er lykkedes for det hårdt arbejdende staldepersonale, at fremavle en kamel med tre pukler.

"Den kam klare sig i to til tre uger længere uden vand, end en almindelig kamel" siger vizier Mustafa.

De rygter der går om, at denne ny kamel nemmere skulle kunne punktere ville viziren ikke kommenterer, men afviste det som noget pjat.

Vi ser frem til at høre mere om dette fantastiske dyr.

لصالحه له لصلق حظ

فردomme mod
سنةهدنة
تعليقون (صلى)

En føljeton af Baba Ali og hans underdanige hustru med kommentarer fra Sallaya Khallashnikova

Del 1

At finde frem til folks fordomme mod islam er bestemt ikke en nem sag. Spørger man direkte til holdninger eller fordomme mod islam, bliver svaret med næsten 100% garanti sovset ind i indvandrerpolitiske spørgsmål. Det er, som om der i de flestes hoveder er en ubevidst direkte kobling mellem islam og indvandrere, hvilket fører os frem til den første fordom:

1. Alle "mørklødede" indvandrere er muslimer

Sally:

Eftersom islam hovedsagelig er en udbredt religion i østen og Afrika, er der mange af dem, der kalder sig muslimer, som er mørklødede. I Danmark er der også mange indvandrere fra mellemøsten, som tror på islam. Men der er også en del indvandrere fra Indien, Libanon, andre afrikanske lande og andre vestlige lande, som ikke er muslimer.

Det skal også siges, at den største procentdel af indvandrerne for tiden ikke kommer fra Mellemøsten, men fra Kosovo, der jo er kristent.

Spørger man dybere ind til, hvad folk ved om islam, finder man hurtigt ud af, at meget få kan adskille islam som religion og islam som kulturel baggrund. For mange bliver det derfor til, at påklædning, madvaner, opførsel osv. er bestemt af religionen:

2. Alle muslimers liv er komplet styret af Koranen

Sally:

At man fødes som muslim, kan man ikke løbe fra. Islam er en religion, som dækker alt fra politik, handel og kønsroller til samfundsnormer m.m. Men eftersom det er en så bredt orienteret religion, er det endda svært for muslimer at finde ud af, hvad der er Koranens påbud og hvad der er Hadith.

Islam kan meget vel deles op i tre felter: Koranen, Hadith og tradition.

Koranen er islams primære skriftkilde, men den er genstand for megen fortolkning, da mange af suråherne står lidt vage. Det skyldes hovedsagligt, at hele Koranen står i vers og rim. Den første, som valgte at fortolke Koranen var Muhammad, og dermed grundfæstede han Hadith, som kort sagt er profettraditionerne. Muhammad gjorde dog opmærksom på, at det var hans fortolkning af Koranen, og at enhver fortolkning skulle justeres efter tid, sted og person, så Koranens budskab aldrig blev forældet.

Hadith-samlingen har siden da ændret status, så mange muslimske retninger snarere følger profettraditionerne end Koranen. Islam er derfor en farlig religion i de forkerte hænder, da Hadiths budskab er forældet og Koranen kan tolkes i mange retninger. Mange muslimske lande prøver at finde grobund for deres traditioner i Koranen, og med lidt god vilje lykkes det også.

For at modargumentere fordommen, må jeg derfor sige, at der i Koranen i surah 2,172 står, at det der skaber en god, from muslim ikke er, hvorvidt han beder eller holder sig

fra berusende midler, men hvor ren han er i hjertet og hvorvidt han hjælper dem, som er dårligere stillet end ham. Det gør islam til en meget mindre streng og mere individuel religion, siden man selv skal vurdere, hvorvidt man føler sig som en god muslim eller ej.

Muslimer skæres altså over en kam, og krav om hovedbeklædning, halal-slagtning, opførsel på offentlige steder osv. findes i Koranen og antages at gælde for alle; og det er lige meget hvor de kommer fra, hvad der er kulturelt bestemt og hvad der står i Koranen.

Sally:

Halal-slagtning er det store etiske spørgsmål i vore dage, men det overrasker mig, at Kosher-slagtning ikke står anklaget lige så vel, eftersom de følger samme princip som Halal.

Men der er stillet en muslim visse krav: at han spiser halalkød, følger sæderne for renlighed, giver almisse til de fattige m.m.

Hvad angår kvindernes rolle i samfundet, er det noget, som snarere er tradition end religion. I Koranen står tilsløring nævnt to gange, og her er det kun sagt, at kvinder skal bære anstændigt tøj, så de fremstår ærbare og ikke får utilsigtede tilnærmelser fra mænd, som mistænker dem for at være slaver eller prostituerede. Der står ligeledes, at smukke mænd og kvinder ikke skal blotte sig for meget, så de ikke frister dem med svage sjæle i synd.

Der står i og for sig igen og igen i Koranen, at man skal opføre sig sømmeligt og respektfuldt i det offentlige rum, og de fortolkninger, der så er kommet ud af det, kan ikke altid begrundes ud fra Koranen.

لحصان حقة لحدق حط

كەنەل دىن غەتىدەل

Her i Bagdad Dagblad har vi besluttet, at for mange kommer på Fastaval for kun at snakke med vennerne. Derfor har vi besluttet at udskrive en lille konkurrence, hvor man med lidt held kan vinde en lille præmie sponsoreret af Goblin Gate.

Reglerne er som følger: I hvert nummer frem til lørdag dag vil vi have en lille trivia-konkurrence, hvis emner kan være ting som almen viden eller en specifik deltager. Konkurrencens mål vil være forskelligt fra nummer til nummer, men vil i hvert tilfælde

være udførligt beskrevet. Såfremt man mener, man kan løse opgaven, afleverer man en lille seddel med løsning og eget navn i reduktionen inden næste nummers dødslinie. Hvis svaret er rigtigt, tildeles man et point, og efter sidste opgave tæller vi på reduktionen point sammen, og blandt personerne med flest point trækkes lod om ovennævnte præmie.

Da konkurrencen primært er for sjov, må folk naturligvis ikke gå til informationen efter hjælp, da vi ikke ønsker at belaste disse personer unødigt. Endvidere er medlemmer af Krikkit Gamblers og reduktionen udelukket fra deltagelse.

مەسۇمى مەسۇمى:

Denne deltager er på den seddel check-in udleverede opkaldt efter en østbloksdiktator.

Denne deltager var spiltester på "Om metoden".

Denne deltager ligner en uzbek.

Vi søger såmænd bare svaret på følgende enkle spørgsmål:

"Hvad er deltagerens indianer-navn?"

Svaret og dit navn afleveres til reduktionen på en seddel senest fredag klokken 16.00.

Det er måske ikke nøjagtigt disse bøger som Jan fra Goblin Gate har udlovet

لصالح قاصد

RELIGIONEN ISLAM
إسلام

Islam er den yngste af verdensreligionerne, og der findes ca. 1 milliard muslimer i verden, hovedsagelig fordelt på de tre verdensdele Asien, Afrika og Europa.

Dette er den første artikel i en serie på tre, der sigter på at øge kendskabet til og forståelsen af islam.

السامية الإسلامية

Islam opstod på den arabiske halvø i midten af 600-tallet. Befolkningen var hovedsageligt beduiner, præget af en gammeldags nomadekultur uden en egentlig samfundsorganisering, men med stærkt sammenhold indenfor slægten og stammen. Eftersom loyalitet over for fællesskabet og stolthed over slægten var de væsentligste dyder, kunne slægtsfejder få utrolig store konsekvenser og fortsætte i det uendelige. Derfor kan det præislamiske samfund måske med rette sammenlignes med sagatidens Island, og disse forhold kan også forklare betydningen af slægten og æren hos muslimer – disse værdier er blevet assimileret af islam.

I det førislamiske samfund dyrkede man naturguder som f.eks. træer og sten, eller lokale guder og frugtbarhedsguder.

Denne kultur var dog i opløsning. Hvor beduinerne før havde levet næsten isoleret fra omverdenen, var byerne efterhånden vokset og havde udviklet sig til handels-, religions- og kommunikationscentre. Hermed blev f.eks. Mekka en meget rig by, men rigdommen var ulige fordelt. Den ledende slægt Quraysh ejede så at sige Mekka, men de ledende Quraysh-folk lod

hånd om beduinsamfundets traditionelle forpligtelser over for de svageste stillede. I en tid hvor isolation afløses af samhandel og stammesolidaritet afløses af en voksende individualisme, vil de traditionelle religiøse værdier ofte også være i opløsning.

محمد

Det var i denne kultur Muhammed ibn-Abdullah kom til verden ca. 570. Han blev hurtigt forældreløs, og fandt ingen hjælp hos Quraysh-klanen, selvom han var af deres slægt. Hans held var, at hans onkel Abu Talib tog sig af ham. Muhammed blev købmand og karavaneleder hos den rige købmandsenke Khadisha, som han senere giftede sig med.

Den viden, vi har om Muhammed efter indgåelsen af ægteskabet med Khadisha, viser ham som en meget søgende sjæl, skønt han familiært og økonomisk var velkonsolideret. Således trak han sig en måned om året tilbage til en afsides liggende bjerghule, for der at meditere og bede. De første åbenbaringer fik han i en alder af ca. 40 år. I disse åbenbaringer viser ærkeenglen Gabriel sig for Muhammed med et budskab, som kort kan sammenfattes i dette: Der er kun en gud, Allah, og der kommer en dommedag. Man sammenfatter da også gerne Muhammeds forkyndelser i formuleringen: "Troen på Gud og den yderste dag"

Muhammed var i starten i tvivl om hvad han skulle gøre med sine åbenbaringer, men det blev efterhånden klart for ham, at han skulle forkynde. Han så sig selv som profet i forlængelse af Abraham, Moses og Jesus. Disse personer var han (og hans medmekkanere) fortrolige med gennem samhandelen og de øvrige kulturelle

relationer med jøder og kristne. Der var altså grundlag for en forkyndelse af en monoteistisk religion blandt araberne.

إسلام

Muhammeds forkyndelse mødte dog modstand. Budskabet om Guds eksistens var der ikke noget nyt ved. Det var for mekkanerne evidenter at gud eksisterede, det nye var, at der kun var én gud, og at denne var identisk med den jødiske og kristne gud. Fordømmelsen af griskhed og manglende socialt engagement ramte Quraysh-klanen som en præcis kritik. Dens ledere begyndte at gøre livet surt for Muhammed, og dette ledte til, at han i 622 forlod Mekka med sine tilhængere. Muhammed brød altså definitivt med sin slægt – en handling, der på arabisk hedder hijra – og dannede en menighed, en umma. Religionen gav den troende en ny identitet, man var ikke længere primært medlem af en stamme, men af en umma. Muhammeds hijra etablerede islam som religion, og det er da også derfor, at år 622 er år 1 i den muslimske kalender.

Muhammed drog til byen Yatrib (Medina). Her grundlagde han idealet for det muslimske samfund – et samfund, der lever efter Guds love. Hans åbenbaringer fik i denne tid mere og mere politisk karakter, og det er da også i en åbenbaring, at han får tilladelse til at bekriige sine bysbørn i Mekka – det første eksempel på Jihad. Han begyndte at føre krig mod Mekka, en krig han stod som sejrherre af i 628, og i 630 foretog han under dække af en valfart en regulær magtovertagelse i Mekka, som han gør til center for religionen. Herefter underkastede alle beduinstammer sig hans lederskab, og han var nu hersker over Arabien. Selvom han likviderede enkelte hårdnakkede

لصالحه له لصلق حظ

modstandere, optrådte han dog generelt med mildhed og tolerance – noget der levede videre blandt Muhammeds arvtagere efter hans død i 632.

سنة ١٠٠٠ هـ

De første 100 år efter Muhammeds død bar præg af islams enorme ekspansion. I 750 rakte islam op i Spanien og Portugal, ud til Indien/Pakistan, og omfattede hele Mellemøsten og Nordafrika. 1300 – 1500 kom islam til Balkan med osmannerne, som i både 1529 og 1683 forsøgte at erobre Wien uden held.

Islam er dog ikke en missionerende religion som f.eks. kristendommen, meningen med Jihad er ikke at omvende enkeltindivider, men at skaffe territorium, hvor der er plads

til islamisk livsudfoldelse beskyttet af islamisk lovgivning. Overvundne fjender udgør ingen trussel, og om den enkelte vælger at blive muslim er af sekundær betydning.

Det kan undre, hvordan det på så kort tid lykkedes muslimerne at udbrede islam til en så stor del af verden. Før det første var både det byzantinske og det persiske rige svækket af deres indbyrdes krige, og arabernes strategier sørgede for at føre krigen i ørkenen, hvor de arabiske metoder var overlegne. Dernæst blev muslimerne ofte opfattet som befriere af folkene i de erobrede lande. Både i det byzantinske rige og i det persiske var der en stærk intolerance over for andre trosretninger og samfund. Her var islam en modsætning, da den stor set lod befolkningen i de erobrede lande i fred. Jøder

og kristne kunne beholde deres tro, hvis de betalte en kopskat til muslimerne. Islam var altså en uhyre tolerant religion, noget man kan illustrere med dette eksempel: I 1492 blev jøderne smidt ud af Spanien og mange af dem bosatte sig derefter i Osmannerriget. Overalt i Europa var jøder fordømte og udstødte, men i den arabiske verden blev de accepteret. Denne tolerance mod jøder ophørte dog i forbindelse med staten Israels oprettelse i 1948 – et træk, der af mange muslimer opfattes som en slags korstog - Vestens forsøg på med magt at etablere sig som et fremmedlegeme i en ellers homogen arabisk/muslimsk kulturkreds.

Næste artikel om troens indhold og islams fem søjler følger i morgen.

Molly

الذممة في البنية

Det er altid en stor glæde at møde fremmede, at udveksle gæstevenskabs-gaver, at dele en vandpipe. Vor store Kalif Al Fa'saj, hvis venner er Jordens lykkeligste mennesker, har i sin uendelige visdom besluttet at give sine tro undersætter rig mulighed for at nyde denne glæde.

I disse dage har vor ædle Kalif, hvis tanker kun går til sit trofaste folk, som bekendt besluttet at invitere folk fra både vest og øst, fra Det kolde Nord og Det djævelske Syden. Naturligvis kan ingen dødelig drage beslutninger truffet af vor alvise Kalif, hvis vid er legendarisk, i tvivl, men alligevel høres ofte mumlende stemmer bag de fremmedes rygge. Mumlende stemmer, hvis kritik man kun kan give ret.

Thi er det ikke korrekt, oh ædle læser, at disse fremmede forlængst har fortrængt gode borgere, hvis familier har boet i vor skønne stad i generationer? At man ofte møder

vantrø i gaderne, der ikke engang vil bøje sig, når der kaldes til bøn fra minareten? At disse fremmede, grundet deres underlige kostvaner, ofte nærmest stinker af kartofler?

Naturligvis er vesterlændingene velkomne i denne den smukkeste af alle byer, særligt når vor almægtige Kalif, som selv det mindste barn i det fjerneste land lovpriser, egenhændigt har inviteret dem hertil. Men man burde forvente, at de usle fremmede selv lagde et minimum af arbejde i at blive integreret i samfundet. Vesterlændingenes sønner vandrer rundt på gaden ganske alene, ikke som vore unge mænd i grupper. Deres piger forsøger ihærdigt at lokke unge mænd fra de ægteskaber, som deres forældre, med deres større livsvisdom, har besluttet for dem.

Ja, faktisk er disse vanvittige vesterlændinge af den forskruede og urealistiske holding, at forældre ikke skal bestemme, hvem deres

børn skal giftes med. En sådan undergravning af vort samfunds etablerede institutioner kan ikke undgå at give store problemer i vort hidtil fredelige samfund, og man har da allerede set de første eksempler på, hvordan de vantrø hunde har givet endog rigtigt store problemer for vor hidtil perfekt fungerende by. Eksempelvis er Salman Rubech/Sigurd Rushdie en vesterlænding.

Yderligere en uhyggelig ting ved vesterlændingene er deres familiemønstre: En typisk vesterlænding har højst en kone, og familierne får gennemsnitligt 1,78 børn. Desuden betyder denne chokerende fødselsrate, at vor ædle stad langsomt affolkes, med mindre vi griber til drastiske metoder for at stoppe dem.

Som direkte følge af ovenstående er det min hellige pligt at nedkalde fatwa på samtlige vesterlændinge.

Ali Ben Aziz.

لحم حاق حلة ل حلق حظ

מאדען ער חוק, מען
תפנה

Vores allesammens højtærede Kalif Al Fa'sajs kokke havde igen frembragt et overdådigt måltid til de sultne pilgrimme. Denne gang stod den på tyrkisk gullash med brød og salat, hvilket umiddelbart fik en god modtagelse fra de sultne horder, der stimlede sammen på Profetens gade.

Atter havde Allah været med kokkene, da der igen ikke kunne herske nogen tvivl om, at det fabelagtige måltid var både

velsmagende og nærrende. Men på Bagdad Dagblad må vi erkende, at vi fandt gullashen en kende for tynd. Den delikate smag blev desværre ikke fulgt op af en god substans, der virkelig kunne fylde en træet pilgrims sultne mave.

Havde Kaliffens udsænkere da blot været udstyret med dybe tallerkener, så de sultne horder kunne have fået en ordentlig portion, ville alles lykke være gjort. Men efter at have søbet den ellers meget velmagende tynde gullash i sig fra den flade tallerken, blev tanken straks ledt hen på ønsket om mere. Her røg den første halvmåne.

Endelig fandt et medlem af redaktionen et stykke vesterlandsk ondskab, nærmere betegnet plastikum, der sandsynligvis stammede fra indpakningen af salaten, hvilket fratrak endnu en halvmåne fra den ellers glimrende mad.

Summa summarum ender vi fra Bagdad Dagblad med at give torsdagens mad 3 halvmåner ud af 5 mulige. Om Allah vil, har Kaliffens kokke nu indset, at de udhungrede pilgrimme behøver solid føde for at holde gejsten oppe, så fremtidige måltider både er velmagende og i rigelige mængder.

Baba Ali

